

บทที่ 3
อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

สถานที่ทดลอง

ได้ดำเนินการวิจัยที่แปลงปฐบัติการภาควิชาพืชไว้ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2541 ถึงเดือนกันยายน 2543

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

1. การทดลองในปีที่ 1

ศึกษาลักษณะประจำพันธุ์ องค์ประกอบผลผลิต ผลผลิต และลักษณะที่สำคัญทางพืชไว้ประชากรข้าว พันธุ์ตัวอย่าง จำนวนห้องทดลอง 29 พันธุ์ (ตารางที่ 3.1) โดยวางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design ประกอบด้วยข้าวกำลังข้าวเหนียวคำจำนวน 26 พันธุ์ และ ข้าวพันธุ์น้ำดื่มน้ำจำนวน 3 พันธุ์ คือ ขาวดอกมะลิ 105 เนื้อขาวสันป่าตอง และ กข.6 ปลูกข้าวทั้ง 29 พันธุ์ ในขนาดทดลองขนาด 1×5 เมตร ใช้ระยะปักดำ 25×25 เซนติเมตร เมตร ปลูกก่อละ 1 ต้น หอนข้าว 2 ครั้ง โดยก่อนปักดำห่วงปุ๋ยในโตรเจนอัตรา 4 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่ หลังปักดำแล้ว 7 วันห่วงสารเคมีมาฆะเดี้ยง อัตรา 4 กิโลกรัมต่อไร่ เพื่อกำจัดวัชพืชก่อนงอก และห่วงสารเคมีฟูราดาน 3 เปอร์เซ็นต์ จี อัตรา 4 กิโลกรัมต่อไร่ เพื่อป้องกันแมลงศัตรูข้าว หลังจากนั้นเมื่อข้าวอายุประมาณ 50 วันหลังปักดำ (ในระยะแตกกอ) ห่วงปุ๋ยในโตรเจนในอัตรา 6 กิโลกรัม ในโตรเจนต่อไร่อีกครั้ง ในระยะนี้หากมีการระบาดของโรคและแมลงศัตรูข้าวจัดการตามความเหมาะสมจนถึงระยะเก็บเกี่ยว

บันทึกข้อมูล

- 1.ลักษณะประจำพันธุ์ (สีก้านใบ สีแผ่นใบ สีปล้อง สีเปลือกหุ้มเมล็ด)
- 2.จำนวนรวงต่อ กอ
- 3.จำนวนเมล็ดต่อรวง
- 4.น้ำหนัก 1,000 เมล็ด
- 5.ผลผลิต
- 6.ความสูง
- 7.อายุออกดอก
- 8.อายุเก็บเกี่ยว

ตารางที่ 3.1 ลำดับพันธุ์และแหล่งที่มา

ลำดับ	ชื่อพันธุ์	แหล่งที่มา
1.	กำดอยสะเก็ค	จ.เชียงใหม่
2.	ก้าว7061	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3.	กัมมูเซอ	จ.เชียงใหม่
4.	ก้าน่าน	จ.น่าน
5.	กำลาร	สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
6.	เวียดนาม4	สาธารณรัฐเวียดนาม
7.	เหనียวคำ991151	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
8.	ก้าว7677	จ.น่าน
9.	ก้าว106971	จ.น่าน
10.	ก้าว5577	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
11.	ก้าว7009	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
12.	ก้าว7090	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
13.	ก้าว88013	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
14.	เหนียวคำ88028	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
15.	เหนียวคำ88060	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
16.	ก้าว88063	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
17.	ก้าว88069	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
18.	ก้าว88073	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
19.	ก้าว88083	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
20.	ก้าว88084	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
21.	ก้าว88138	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
22.	ก้าว88163	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
23.	ก้าว88168	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
24.	ก้าว89038	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
25.	ก้าว89057	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
26.	ก้าว91195	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
27.	ขาวดอกมะลิ105	พันธุ์ตรวจสอบ
28.	เหนียวสันป่าตอง	พันธุ์ตรวจสอบ
29.	กข. 6	พันธุ์ตรวจสอบ

2. การทดลองในปีที่ 2

ศึกษาปริมาณธาตุเหล็กในเมล็ดข้าวเปลือกและข้าวกล้องของประชากรข้าวจำนวน 29 พันธุ์ และในข้าวถูกผสมชั้วที่ 1 ระหว่างพันธุ์ขาวคอกมะลิ 105 x ก้าดอยสะเก็ค โดยถูกผสมชั้วที่ 1 ใช้พันธุ์พ่อแม่คือ พันธุ์ก้าดอยสะเก็ค และพันธุ์ขาวคอกมะลิเป็นพันธุ์พ่อและแม่ ในการทดสอบพันธุ์เพื่อสร้างถูกผสมชั้วที่ 1 โดยปลูกพ่อแม่พันธุ์ในกระถาง พันธุ์ละ 20 กระถาง เมื่อช่อดอกเริ่มออกก็ทำการทดสอบข้าวโดยใช้อับลดของเกษตรจากพันธุ์ก้าดอยสะเก็ค มาถ่ายลดของเกษตรลงในดองตัวเมีย (กำจัดอับลดของเรณูแล้ว) ของพันธุ์ขาวคอกมะลิ 105 ทำสัญลักษณ์ รอเก็บเกี่ยวต่อไป
บันทึกข้อมูล

1. วิเคราะห์ปริมาณเหล็กในเมล็ดข้าวเปลือกของตัวอย่างและถูกผสมชั้วที่ 1
2. วิเคราะห์ปริมาณเหล็กในเมล็ดข้าวกล้องของตัวอย่างและถูกผสมชั้วที่ 1

3. วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

- 3.1 ตัวอย่างเมล็ดข้าวจำนวน 29 พันธุ์
- 3.2 Nitric acid (HNO_3)
- 3.3 Hydrochloric acid (HCl)
- 3.4 Hydroxylamine hydrochloride ($\text{NH}_2\text{OH}\cdot\text{HCl}$)
- 3.5 Sodium acetate ($\text{NaC}_2\text{H}_3\text{O}_2\cdot 3\text{H}_2\text{O}$)
- 3.6 O-phenanthroline
- 3.7 Ferrous sulfate hexahydrate $[\text{Fe}(\text{NH}_4)_2(\text{SO}_4)_2 \cdot 6\text{H}_2\text{O}]$
- 3.8 Beaker ขนาด 50 ml, 100 ml และ 500 ml
- 3.9 Pipet ขนาด 1 ml, 5 ml และ 10 ml
- 3.10 Micro pipet
- 3.11 Volumetric flask ขนาด 25 ml และ 250 ml
- 3.12 Crucibles ความจุ 30 ml
- 3.13 Carbolite (เตาเผาอุณหภูมิสูง)
- 3.14 Spectrophotometer
- 3.15 หลอดแก้ว ขนาด 30 ml
- 3.16 แท่งแก้ว
- 3.17 ตาชั่งไฟฟ้าทศนิยม 4 ตัวແหน่ง
- 3.18 ตัวอย่างเมล็ดข้าวถูกผสมชั้วที่ 1

วิธีการเตรียมและวิเคราะห์ตัวอย่าง

4.1 การทำ Dry Ashing

นำตัวอย่างพืชที่จะวิเคราะห์อบที่อุณหภูมิ 70-80 องศาเซลเซียส นาน 48 ชม. ซึ่งตัวอย่างพืchner่านัก 1 กรัม ลงใน crucible แล้วนำไปเผาด้วยเตาเผาที่อุณหภูมิสูง 500 องศาเซลเซียส นาน 4-5 ชม. ทิ้งไว้ 1 คืน แล้วตรวจดูว่าขี้ถ้าของตัวอย่างเป็นสีขาวหรือยัง ถ้ายังไม่ขาวให้เติมด้วย nitric acid ,5N จำนวน 2 ml แล้วนำไปเผาที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียสนาน 15 นาที ปล่อยให้เย็น แล้วตรวจดูว่าขี้ถ้าของตัวอย่างขาวหรือยัง ถ้ายังไม่ขาวก็ให้เติม nitric acid แล้วนำไปเผาที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส ทำซ้ำอย่างเดjmจนกระทั่งขี้ถ้าของตัวอย่างที่เผาเปลี่ยนเป็นสีขาว หลังจากนั้นให้ขี้ถ้าลงใน volumetric flask 25 ml ใช้น้ำกลั่น 2ml ถ้างี้ถ้าจาก crucible ให้หมด สุดท้ายจะได้ Solution A ที่พร้อมจะทำการวิเคราะห์หาปริมาณธาตุอาหาร

ดังแผนภูมิ

ตัวอย่างแห้งพืช 1 กรัม

เผาที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส นาน 4-5 ชม.

ตรวจดูสีของขี้ถ้าว่าใหม่เป็นสีขาวหรือยัง?

ถ้าขี้ถ้ายังไม่ขาวให้เติมด้วย nitric acid,5N 2 ml แล้วนำไปเผาที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียส นาน 15 นาที (ให้ทำอย่างนี้กันจนกว่าขี้ถ้าของตัวอย่างจะเปลี่ยนเป็นสีขาว)

นำขี้ถ้าที่ได้(เผาจนเป็นสีขาวแล้ว)ขี้ถ่ายลง volumetric flask ขนาด 25 ml โดยใช้น้ำกลั่น 2 ml
ถ้างี้ถ้าจาก crucible ให้หมด

Solution A

4.2 การวิเคราะห์ห้าปริมาณธาตุเหล็กโดยวิธี Iron with O-phenanthroline

นำ Solution A ที่ได้มาเติมด้วยสารละลายน้ำ Hydroxylamine hydrochloride 5% จำนวน 1ml จากนั้นปรับปริมาตรสารละลายใน Volumetric flask ด้วยน้ำกลั่นให้ได้ปริมาตร 15 ml เข่าาให้เข้ากัน เติมด้วยสารละลาย O-phenanthroline 0.1% จำนวน 2 ml เข่าาให้เข้ากัน จากนั้นเติมสารละลายน้ำ Sodium acetate, 3N จำนวน 2.5 ml เข่าาให้เข้ากัน หลังจากนั้นปรับปริมาตรสารละลายใน Volumetric flask ทั้งหมดให้ได้ 25 ml ด้วยน้ำกลั่น สูตรท้ายจะได้สารละลายปริมาตรทั้งหมด 25 ml (Solution B) ต้องทิ้งไว้นาน 30 นาที เมื่อครบกำหนดเวลาแล้วนำ Solution B ไปวัดค่าการผ่านของแสงด้วยเครื่อง Spectrophotometer ที่ความยาวแสง 510 nm. แล้วนำค่าที่อ่านได้ไปเทียบกับค่าใน Standard curve เพื่อคำนวณห้าปริมาณธาตุเหล็กใน dry tissue ต่อไป

ดังแผนภูมิ

Solution A

เติมด้วย Hydroxylamine hydrochloride 5% จำนวน 1 ml

ปรับปริมาตรสารละลายน้ำทั้งหมดใน Volumetric flask ด้วยน้ำกลั่น ให้ได้ 15 ml

เข่าาให้เข้ากัน

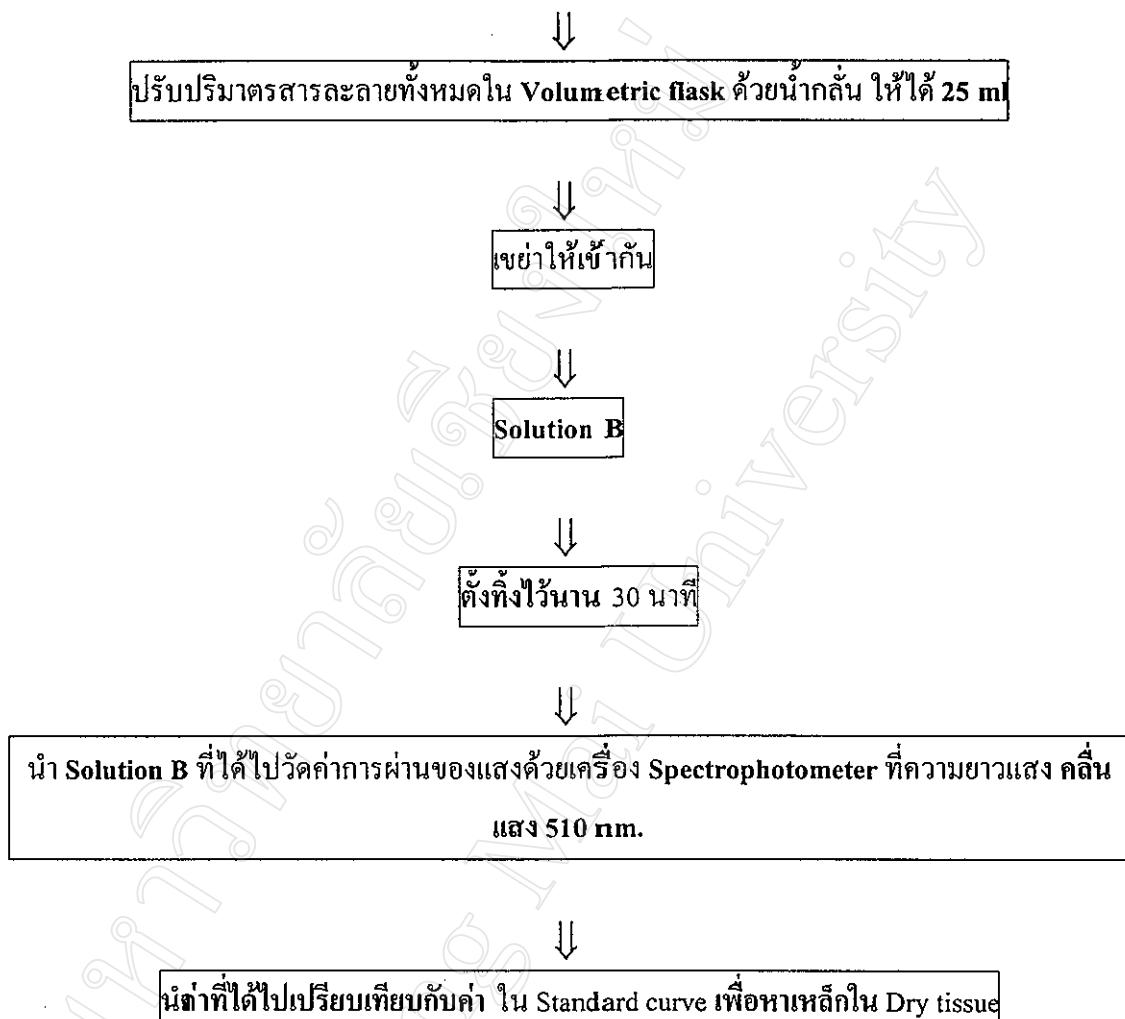
เติมด้วย O-phenanthroline, 0.1% จำนวน 2.5 ml

เข่าาให้เข้ากัน

เติมด้วย Sodium acetate, 3N จำนวน 2.5 ml

วิเคราะห์ผลการทดลอง

วิเคราะห์ค่าความแปรปรวนจากการบันทึกข้อมูล โดยวิธี Analysis of Variance และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยวิธี Least Significant Difference (LSD) ตามวิธีการของ Steel and Torrie (1960) โดยใช้โปรแกรม sx 4.1 ในการวิเคราะห์